

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 5T/73/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114010773
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alexandra Osadská
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4114010773.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudkyňou Mgr. Alexandrou Osadskou, v trestnej veci obžalovaného Q. I. a spol, pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 14.10.2014, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní

X/ Q. I. R. V. N. , narodený XX.XX.XXXX v R.,
trvale bytom R., S. X,

X/ Q. Š. E. D. Ö. J. , narodený XX.XX.XXXX v R.
trvale bytom R. H., P. XX,

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h , ž e :

1) v presne nezistený deň mesiaca február 2014, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, po tom, ako Q. I. potajomky zobral svojmu bratovi bez jeho vedomia a súhlasu kľúč od rodinného domu na I. B.. Č.. XX/XX C. R., neskôr spoločne vnikli do tohto rodinného domu na uvedenej adrese tak, že si odomkli vchodové dvere s takto zadováženým kľúčom a zobrali zo skrine v spálni 1 ks retiazky zo žltého kovu, 1 ks dámsky náramok zo žltého kovu, 1 ks privesok v tvare koňa zo žltého kovu, 1 pár náušnic z bieleho kovu s kamienkami, 1 ks privesok v tvare koňa zo žltého kovu, 1 pár náušnic z bieleho kovu s kamienkami, 1 ks dámsky privesok zo žltého kovu s kamienkom a odišli s nimi na neznáme miesto, čím spôsobili poškodenému W. S. celkovú škodu 620,- eur,

2) v presne nezistené dni mesiaca marec 2014, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, po tom, ako Q. I. potajomky zobral svojmu bratovi bez jeho vedomia a súhlasu kľúč od rodinného domu na I. B.. Č.. XX/XX C. R.:

- spoločne vnikli do tohto rodinného domu na uvedenej adrese tak, že si ho odomkli s takto zadováženým kľúčom a potom zobrali zo skrine v spálni peňažnú hotovosť 100,- eur, ktoré si po odchode z domu rozdelili rovnakým dielom;

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode, samostatne vnikol Q. Š. pomocou takto zadováženého kľúča do rodinného domu na I. B.. Č.. Q.. XX/XX C. R., odkiaľ zobral z poličky detskej izby kameru zn. Sony v hodnote 350,- eur, ktorú potom odovzdal Q.V. I.,

- po predchádzajúcej vzájomnej dohode, samostatne vnikol Q. Š. pomocou takto zadováženého kľúča do rodinného domu na I. B.. Č.. XX/XX C. R., odkiaľ zobral 4 páry náušnic rôzneho prevedenia zo žltého a bieleho kovu, 3 ks retiazok zo žltého a bieleho kovu, 2 ks priveskov v tvare kruhu s bielym kamienkom a v tvare koňa, 2 ks náramkov zo žltého a bieleho kovu v celkovej hodnote 1.200,- eur, ktoré neskôr spoločne odovzdali do záložne a takto získané peniaze si rozdelili rovnakým dielom, čím spôsobili poškodenému W. S. celkovú škodu 1.650,- eur,

a obžalovaný Q. I. takto konal napriek tomu, že dňa 30.10.2013 bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/88/2013, právoplatným dňa 30.10.2013, za spolupáchateľstvom spáchaný zločin lúpeže podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona,
t e d a :

1. obžalovaný Q. I.

v bode 1/ a 2/

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného,

2. obžalovaný Q. Š.

v bode 1/ a 2/

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním a spoločným konaním neoprávnene vnikol do obydlia iného,

t ý m s p á c h a l i :

1. obžalovaný Q.Š. I.

v bode 1/ a 2/

prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1 Trestného zákona,

2. obžalovaný Q.Š. Š.

v bode 1/ a 2/

prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1 Trestného zákona,

Z a t o i m s ú d u k l a d á :

1. Obžalovanému Q.Š. I.

Podľa § 212 odsek 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno d), písmeno l) Trestného zákona, zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, podľa § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 54 Trestného zákona úhrnný trest povinnej práce vo výmere 280 (dvestoosemdesiat) hodín.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona je obvinený povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 odsek 3 Trestného zákona je obvinený povinný vykonať trest povinnej práce osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

2. Obžalovanému Q. Š.

Podľa § 212 odsek 2 Trestného zákona zistiť poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písmeno j), písmeno d), písmeno l) Trestného zákona, zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 54 Trestného zákona úhrnný trest povinnej práce vo výmere 120 (stodvadsať) hodín.

Podľa § 55 odsek 1 Trestného zákona je obvinený povinný vykonať trest povinnej práce najneskôr do 1 (jedného) roka od nariadenia výkonu tohto trestu.

Podľa § 55 odsek 3 Trestného zákona je obvinený povinný vykonať trest povinnej práce osobne a vo svojom voľnom čase bez nároku na odmenu.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku povinnosť obom obžalovaným spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému W. S.J., R. XX.XX.XXXX C. R., T. D. R., Ď. X škodu vo výške 1.314,70 eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku odkazuje poškodeného W. S., R. XX.XX.XXXX C. R., T. D. R., Ď. X so zvyškom jeho nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Nitre, podanej na Okresný súd Nitra dňa 11.07.2014 pod č. 3 P v 231/2014, prejednal súd trestnú vec proti obžalovaným Q. I. O. Q. Š..

Obžalovaní v 1. a 2. rade na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2014 urobili vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutkov, ktoré sú im kladené za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené im podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedali obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora súd vyhlásenia Q. I. O. Q. Š.J. prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu ich priznania spáchania skutku na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd tak rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie týchto obžalovaných o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní a tiež z dôvodu, že konaním obžalovaného Q. I. boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 2 písmeno a), odsek 3 písmeno b) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1 Trestného zákona a konaním Q. Š. boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 194 odsek 1 Trestného zákon. Súd mal teda za to, že týmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutky zavinene spáchali práve obžalovaní v 1. a 2. rade spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výrokov o treste a náhrade škody.

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osoby páchatelov a možnosť ich nápravy.

Účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov a je aj vyjadrením morálneho odsúdenia páchatela spoločnosťou. Trest musí zohľadňovať zásadu humanity a výchovnú funkciu, ktorý má podnietiť páchatela k snahe po náprave, preto musí byť individualizovaný. Osobu páchatela pri ukladaní trestu je preto potrebné hodnotiť vo všetkých súvislostiach a pri jeho hodnotení nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu určuje pohnútko páchatela a možnosti jeho nápravy.

Súd prihliadol na osobné pomery obžalovaných Q. I. O. Q. Š., preto u nich prihliadol na poľahčujúce okolnosti v § 36 Trestného zákona pod písmenom d), ktorú im súd priznal, že trestné činy spáchali vo veku blízkom veku mladistvých (v čase spáchania mali obžalovaní nedovŕšených 21 rokov) a pod písmenom l), ktorú im súd uznal z dôvodu, že títo obžalovaní sa priznali k spáchaným skutkom a tieto aj úprimne oľutovali. Priznanie uskutočnili prostredníctvom vyhlásenia o vine podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku. Z priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Trestného zákona súd u týchto obžalovaných prihliadol na okolnosť pod písmenom h), že obžalovaní spáchali dva trestné činy. U obžalovaného Q. Š. prihliadol aj na to, že pred spáchaním trestných činov viedol z trestnoprávneho hľadiska riadny život, teda okolnosť uvedenú v § 36 písmeno j) Trestného zákona. U obžalovaného Q. I. nemohol prihliadať na to, že pred spáchaním trestných činov viedol z trestnoprávneho hľadiska riadny život, pretože v konaní pred Okresným súdom Nitra sp. zn. 2T/88/2013 bol dňa 30.10.2013 uznaným vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, právoplatne dňa 30.10.2013 a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody na dva roky so skúšobnou dobou na dva roky do 30.10.2015.

V danom prípade u obžalovaného Q. I. bol druh trestu jednoznačne určený ustanovením § 212 odsek 3 Trestného zákona (šesť mesiacov až tri roky) a pre prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, vychádzal potom z trestnej sadzby šesť mesiacov až dva roky a dva mesiace. Pri ukladaní trestu obžalovanému Q. I. súd vychádzal zo zásady, že trest musí zohľadňovať zásadu humanity a výchovnú funkciu, ktorý má podnietiť páchatel'a k snahe po náprave, preto musí byť prísne individualizovaný. Obžalovaný Q. I. je riadne zamestnaný, po pracovnej dobe sa venuje mládeži, po ťažkom úraze otca pomáha matke s financiami a domácnosťou a hoci trestné činy spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, v jeho prípade, ak by mu bol uložený nepodmienečný trest, nemal by možnosť ďalej napredovať, pomáhať iným a prišiel by o riadne zamestnanie.

Pri úvahách o výmere trestu zohľadnil súd konkrétne okolnosti prejednávaneho prípadu, teda najmä spôsob, akým obžalovaný Q. I. naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty trestných činov a tiež podmienky, za akých prišlo k zisteniu spáchania činu, pričom prihliadol aj na následok činom spôsobený a pohnútku obžalovaného. Avšak, zohľadňujúc konkrétne okolnosti tohto prípadu, teda najmä spôsob, akým obžalovaný naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty tohto trestného činu a pohnútku jeho konania, viedlo súd k záveru, že vhodným, účelným, dostatočným a spravodlivým trestom pre obžalovaného bude nie nepodmienečný trest, ale trest alternatívny, a to úhrnný trest povinnej práce vo výmere 280 hodín, ktorý musí vykonať osobne, vo svojom voľnom čase a bez nároku na odmenu.

V prípade obžalovaného Q. Š. bol druh trestu jednoznačne určený ustanovením § 212 odsek 2 Trestného zákona, a vzhľadom na výmeru trestnej sadzby (až na jeden rok a štyri mesiace, nakoľko došlo k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby z dvoch rokov na jeden rok a štyri mesiace pre prevládajúci pomer poľahčujúcich okolností) súd mohol s ohľadom na ustanovenie § 34 odsek 6 Trestného zákona ukladať aj iný trest než trest odňatia slobody. Pri úvahách o výmere trestu u obžalovaného Q. Š. zohľadnil súd konkrétne okolnosti prejednávaneho prípadu, teda najmä spôsob, akým obžalovaný naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty trestného činu a tiež podmienky, za akých prišlo k zisteniu spáchania činu, pričom prihliadol aj na následok činom spôsobený a pohnútku obžalovaného. Avšak, zohľadňujúc konkrétne okolnosti tohto prípadu, teda najmä spôsob, akým obžalovaný naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty tohto trestného činu a pohnútku jeho konania, jeho vek viedli súd k záveru, že vhodným, účelným, dostatočným a spravodlivým trestom pre obžalovaného bude tiež trest alternatívny, a to úhrnný trest povinnej práce vo výmere 120 hodín, ktorý musí vykonať osobne, vo svojom voľnom čase a bez nároku na odmenu. Pri úvahách o výmere tohto trestu súd poňal nielen osobu obžalovaného, doteraz netrestanú, ale najmä jeho aktuálne osobné, životné pomery a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s výrokom o náhrade škody rozhodol súd podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku tak, že obžalovaným 1.a 2. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť škodu W. vo výške 1.314,70 eur, ktorá bola včas a riadne poškodenou fyzickou osobou uplatnená a o tejto súd nemal žiadne pochybnosti ani o jej dôvodnosti ani o jej výške a to v zmysle ohodnotenia odcudzených vecí odbornými vyjadreniami znalkyne A.. W.. L. X., N.. ako aj priznaniami obžalovaných ohľadne odcudzených vecí. Vo zvyšku uplatneného nároku na náhradu škody odkázal poškodeného W. S. na občianske súdne konanie, pretože na takéto rozhodnutie by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.